

Answer the question given below after reading the extract taken from the book : "મોજું"

ક્યાંક કશુક ભયંકર ખોટું છે. રોજિંદુ જીવન તાણભર્યું અને જાણે તલવારની ધાર પર ચાલવા જેવું બની રહ્યું છે. માણસ પોતાનો પિત્તો વાત વાતમાં ગુમાવી બેસે છે. માનસિક અસ્વસ્થતા દુર કરવા તે અહીંથી તહી દોડે છે. જાતજાતના નુસખા અજમાવે છે. જુદી જુદી મનોચિકિત્સાનો આશરો લે છે. વાતવાતમાં એક પ્રકારની બુ કેલાઈ ગઈ છે. તે મડદાંની વાસ છે; મરી રહેલ બીજા મોજાની સંસ્કૃતિની વાસ છે.

માટે હવે એક નવી સંસ્કૃતિ ઉભી કરવાની છે, નવો માનવ બનાવવાનો છે. એ માનવ સ્વસ્થ હોવો જોઈએ. પરિપૂર્ણપણે ભાવાત્મક જીવન ગાળતો હોવો જોઈએ. આવી સ્વસ્થતા અને પરિપૂર્ણતા માટે ત્રણ વસ્તુની જરૂરીયાત છે - માણસ પાસે પોતાનો કહી શકે એવો એક સમાજ જોઈએ, સમુદાય જોઈએ. જીવનનું એક માળખું જોઈએ, ઢાંચો જોઈએ. જીવનમાં કાંઈક અર્થ સભરતા જોઈએ. આજે આ ત્રણેય વસ્તુનો અભાવ છે, અને તેથી જ ચારે કોર અસ્વસ્થતા અને અરાજકતા વર્તાય છે.

Question : In context of the three requirements mentioned in the paragraph, evaluate your own life and prepare a diary-note by writing the reflections on how will you remove the absence of them to make you live hale and hearty life.

- 3 Answer the question given below after reading the extract taken from the book :

"શિક્ષણ વિચાર"

આજની શિક્ષણ પ્રથામાં આપણે શું કરી રહ્યા છીએ? જાણે કે શિક્ષણ મેળવતી વખતે વિદ્યાર્થી જીવતો જ ન હોય ! જીવવાનું તો એક વાર શિક્ષણ મેળવી લીધા પછી છે! પહેલાં બધું શીખી લેવું અને પછી જીવવું. જાણે જીવવું અને શીખવું, એ બે ચીજ સાવ અલગ-અલગ ન હોય ! ખરું જોતાં, જેનો જીવવા સાથે સંબંધ નથી, તેને મરવું જ કહેવાય.

આજની વિચિત્ર શિક્ષણ પદ્ધતિને કારણે જીવનના બે ટુકડા પડી જાય છે. આયુષ્યનાં પહેલાં પંદર વીસ વરસમાં માણસ જીવવાની ઝંઝટમાં પડ્યા વિના માત્ર શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરે અને ત્યારબાદ શિક્ષણને પેટીમાં પૂરી દઈને મરવા સુધી જીવે.

Question : Write an article based on the thoughts mentioned above on innovative experiments to make education life oriented.

— X —